

5. Скакун О. Ф. Юридический научно-практический словарь-справочник (основные термины и понятия) / О. Ф. Скакун, Д. А. Бондаренко ; под общ. ред. О. Ф. Скакун. – Х. : Эспада, 2007. – 488 с.

6. Мала енциклопедія конституційного права / [Ю. Л. Бошицький, О. В. Батанов, Н. П. Гаєва та ін.] ; за заг. ред проф. Ю. Л. Бошицького ; Київ. Ун-т права НАН України. – К. : Кондор-Видавництво, 2012. – 462 с.

7. Актуальні проблеми конституційного права України : підруч. / [В. В. Букач, О. І. Клименко, О. Г. Колб та ін.] ; за заг. ред. проф. А. Ю. Олійник. – К. : Центр учбової літератури, 2013. – 554 с.

**Лозова Тетяна Олегівна, здобувач
освітньогорівнямагістр
юридичнопсихологічного
факультету НАВС
Науковий керівник: Власенко В.П.,
доцент кафедри теорії держави та
права НАВС, кандидат юридичних
наук**

МІЖНАРОДНИЙ ТЕРОРИЗМ – ЗАГРОЗА ПРАВАМ І СВОБОДАМ ЛЮДИНИ

Світовий (міжнародний) тероризм перетворився на загальнолюдське лихо, що не знає кордонів. Він становить одну із найсерйозніших загроз для міжнародного миру і безпеки та є головною загрозою фундаментальним правам людини. Протистояти цій загрозі можна лише об'єднавши зусилля. Щоб запобігти тероризму, викоринити його джерела, треба детально розібратися з причинами, які його породжують і зрозуміти витоки цього страшного виклику сучасності. Тероризм як явище постійно і радикально змінює форми, обирає дедалі нові об'єкти і стосується майже кожної людини, у якому куточку планети вона б не жила [4].

Тероризм у всіх формах і проявах, своїми масштабами та інтенсивністю перетворився у одну з найбільш гострих і злободенних проблем глобальної значимості. Прояв тероризму включає у себе масовість людських жертв, руйнування духовних, матеріальних, культурних цінностей, які неможливо відтворити століттями, породжує ненависть і недовіру між соціальними і національними групами.

Масштабність проявів сучасного міжнародного тероризму, необхідність безупинної боротьби з ним, передусім правовими методами, зумовлює актуальність обраної теми.

Дослідженню питання тероризму присвячені праці зарубіжних вчених: С. Акуавіва “Герилья і революційна війна в Італії”, А. Минуччі “Тероризм і криза в Італії”, Л. Стортоні “Аналіз однієї терористичної організації: Прима Лінія”, Ж. Пакуіно “Походження і загальні риси: про одне дослідження італійського тероризму”, С. Анчел “Міфи враженої свідомості”, У. Лакера “Тероризм” та ін. У зазначених працях досліджуються причини, мотиви, механізми і психологія здійснення терористичних актів, прогнозується майбутнє і пропонуються конструктивні ідеї ефективної стратегії боротьби з тероризмом [4, с. 178]. Проблеми тероризму досліджували вітчизняні вчені, такі як: В. Антипенко, Б. Березовський, Т. Бояр-Созанович, В. Ємельянов, В. Романюк, В. Тихий. Праці цих авторів містять розробку кримінально-правового аспекту тероризму й аналіз норм про відповідальність за тероризм в українському законодавстві.

Таким чином, вищезазначені вчені привернули увагу не тільки до ступеня небезпеки проявів тероризму, але і заклали методологічний фундамент для плідного дослідження цього феномену, що є необхідною передумовою для його подолання та недопущення.

Враховуючи те, що існує велика кількість визначень поняття “тероризм”, ми виходимо з розуміння значення слова тероризм, що походить від латинського “terror” і означає “страх”, “жах” [1, с. 24]. А також притримуємось думки М.Бекмурзин, який тероризм визначає “як політику і практику досягнення політичної мети з допомогою терору, це практика залякування супротивника шляхом фізичного насильства, аж до його знищення” [1, с. 25]. Слід відзначити, що це ретельно спланована

дія або спроба, що реалізована, як правило, групою людей, за допомогою зброї, спрямована проти мирних громадян для здійснення своїх цілей (політичних, релігійних тощо), що знаходить відбиття, у засобах масової інформації.

Серед причин тероризму виділяють:

- існування значного дисбалансу потреб і інтересів різних соціальних груп і держав;
- поширення радикалізму й екстремізму в політичній ідеології й політичній боротьбі;
- відновлення й поглиблення в практиці міжнародних відносин економічної й політичної нерівності, тенденцій диктату й колоніалізму;
- становлення націоналізму й релігійного екстремізму як глобальних політичних факторів; – різка поляризація в розміщенні цінностей у світі [2, с. 34].

Оскільки існують причини, необхідно також і виробити шляхи їх усунення, методи боротьби. На сьогоднішній день світове співтовариство випрацювало багато методів боротьби з тероризмом (прийняття різноманітних законодавчих рішень щодо боротьби з терористами, нанесення превентивних ударів по базам їх підготовки, введення спеціальних підрозділів по боротьбі з ними), але цього недостатньо. У зв'язку з розширенням терористичної діяльності, винайденням нової зброї, призначеної для знищення людей (хімічна, біологічна, радіаційна), сприяє терористам підтримувати атмосферу страху й залякування, а теракти приводять до все більш руйнівних наслідків. Тому на сьогодні з'являється необхідність розбудови більш адекватної системи боротьби з тероризмом, у якій повинні приймати участь всі країни світу, не лише ті, що страждають від нападів [5, с. 87].

Міжнародний досвід показав, що проблему тероризму неможливо вирішити лише силовими методами. З огляду на (релігійно-ідеологічні, політичні, етнічні, економічні) особливості цього явища, людство повинне використовувати весь свій досвід, всю багатотисячову мудрість у боротьбі із цією загрозою.

Список використаних джерел:

1. Бекмурзин М.С. Некоторые вопросы борьбы с терроризмом // Закон и право. – 2003. – № 1. – С. 38-43.
2. Богданов О. Високотехнологічний тероризм нової епохи // Проблеми безпеки особистості, суспільства, держави. – 2005. – № 4. – С. 34-37.
3. Доповідь Уповноваженого з прав людини «Захист прав людини у боротьбі з тероризмом» на міжнародній конференції «Притягнення терористів до суду: сприяння досягненню європейських стандартів та обмін передовим досвідом», 25 жовтня 2011 р [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www1.ombudsman.gov.ua>
4. Рубан Л.С. Дилемма XXI века: толерантность и конфликт / Л.С. Рубан ; Моск. бюро по правам человека ; Ин-т социально-полит. исследований РАН ; Моск. ун-т МВД России. – М. : Academia, 2006. – 237 с. 5. Романюк В.О. Проблема тероризму в сучасному політичному процесі / В. О. Романюк, І. Б. Березовський // Науково-практичний журнал «Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика)» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://mndc.naiu.kiev.ua/Gurnal/8text/g8_05.htm

**Лопатюк Ольга Павлівна, курсант
1 курсу ННПФЕКП НАВС
Науковий керівник: Харченко Н.П.,
доцент кафедри теорії держави та
права НАВС, кандидат юридичних
наук**

МЕЖІ ТА СТАДІІ ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ

Застосування права-це владна діяльність органів держави, їх посадових осіб та їх уповноважених суб'єктів [3, с.517]. Дане визначення вказує на дві обставини:

- . суб'єктами застосування права виступають переважно державні органи та їх посадові особи, а в ряді випадків об'єднання громадян (і навіть окремі громадяни);